

СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ГОЛОВНА СКЛАДОВА ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТНЬОЇ СТРАТЕГІЇ

Обсяг інформації, якою володіє наша цивілізація, подвоюється кожні п'ять років. Тому крім освоєння знань не менш важливим стає освоєння технік, за допомогою яких можна одержувати, переробляти і використовувати нову інформацію. Знання при цьому освоюються стосовно тих умінь, якими опановують студенти в рамках інноваційних освітніх програм. Суть інноваційної освіти у кращих своїх зразках орієнтована не стільки на передачу знань, що постійно застарівають, скільки на оволодіння базовими компетенціями, що дозволяють потім — по мірі необхідності — здобувати знання самостійно. Саме тому така освіта повинна бути пов'язана з практикою більш тісно, чим традиційна.

Треба зауважити, що зниження конкурентоспроможності традиційних інститутів освіти, а також недостатня інтеграція науки і виробництва свідчать про необхідність створення принципово нових установ вищої освіти. Сьогодні традиційна освіта як система одержання знань відстає від реальних потреб сучасної науки і виробництва. Отже, система освіти в інноваційному вузі повинна бути відкрита сучасним науковим дослідженням і сучасній економіці. У навчальному плані такого вузу повинні бути присутніми такі форми навчання, як проектні розробки, тренінги, стажування на виробництві, та в науково-дослідних організаціях. Інноваційна діяльність у сфері високих технологій без природно-наукової і математичної підготовки неможлива.

Дослідження інноваційних процесів в освіті виявили ряд теоретико-методологічних проблем: співвідношення традицій і інновацій, зміст і етапи інноваційного циклу, відношення до інновацій різних суб'єктів утворення, керування інноваціями, підготовка кадрів, підстави для критеріїв оцінки нового в утворенні й інше. Ці проблеми мають потребу в осмисленні вже іншого рівня — методологічного (вивчення, пояснення, обґрунтування), що не менш актуально, так як це система знань і діяльностей, що відносяться до підстав і структури навчання про створення і застосування нововведень.

Треба сказати, що ефективний розвиток сучасної освіти неможливий без його синтезу з наукою, взаємодії наукових і освіт-

ніх структур, що забезпечують постійне відтворення головної складової науково-технічного потенціалу у дослідників за рахунок добору, підготовки й участі у науково-дослідній роботі перспективних і талановитих студентів та молодих фахівців. У той же час цей процес дозволяє розвивати науково-педагогічний потенціал вищої школи, оновлювати зміст навчальних програм і курсів, технологій і методів навчання.

Прогресивні зміни освітньої реальності зв'язані, як правило, з новими розробками. Але цього замало. Якими б привабливими та проблемними вони не були, не можуть бути освоєні без належного керування й організації інноваційних процесів. Ініціатори нововведень неминуче зіткнуться з проблемами, породжуваними нововведеннями і змушені будуть шукати їх рішення. Для впровадження нових форм, методик, педагогічних технологій потрібне розуміння того, як ці нововведення впроваджувати та освоювати.

Підсумовуючи, слід зазначити, що росте потреба в новому теоретичному осмисленні суттєвості керування інформаційними процесами в освітній установі, розробці педагогічних умов, що забезпечують безперервний інноваційний рух. Немаловажно і те, що інноваційні процеси мають потребу в спеціальній підготовці кадрів — педагогів адміністраторів, менеджерів освіти компетентних у сфері інновацій, тобто суть інноваційної освіти: «Не доганяти минуле, а створювати майбутнє».

*О. А. Булавіна, канд. екон. наук, доц.,
кафедра педагогіки та психології*

МОДЕЛЬ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ НАВЧАЛЬНИХ ПРОЕКТІВ У КУРСІ «МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ЕКОНОМІКИ»

Ключовим компонентом у формуванні інформаційного суспільства, основною ознакою якого є засвоєння та широкомасштабне використання інформації та її найвищої форми — наукових знань — практично в усіх сферах соціальної активності, та переходу до економіки знань, є освіта. Ефективна система освіти має забезпечити гармонійне поєднання фундаментальної (теоретич-